

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1798/2016
11.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Микеш, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник ББ, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1382/16 од 13.05.2016. године, на седници одржаној 11.04.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1382/16 од 13.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1141/14 од 02.03.2016. године усвојен је тужбени захтев, обавезан тужени да тужиоцу на име разлике припадајуће и исплаћене отпремнине исплати износ од 678.590,00 динара са законском затезном каматом од 16.07.2011. године до исплате и трошкове парничног поступка у износу од 150.984,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1382/16 од 13.05.2016. године, усвојена је жалба туженог и првостепена пресуда преиначена, тако што је тужбени захтев одбијен као неоснован и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 9.174,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази

по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се у ревизији указује, не може у смислу члана 407. ЗПП бити разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоцу је код туженог на основу решења од 16.06.2011. године престао радни однос због престанка потребе за његовим радом, што је последица технолошких, економских и организационих промена код туженог. Дана 16.06.2011. године тужени је тужиоцу исплатио отпремнину у висини од 1.434.525,00 динара. Овај износ је обрачунао и исплатио примењујући нето просечену зараду у привреди Републике Србије, према последњем објављеном податку Републичког органа надлежног за послове статистике за децембар 2010. године (37.020,00 динара нето, 51.165,00 динара бруто), јер од наведеног месеца Републички завод за статистику не објављује податке о таквој врсти зараде. У моменту престанка радног односа, тужилац је имао 38 година и 9 месеци радног стажа. Отпремнина тужиоца обрачуната применом нето просечне зараде у привреди за децембар 2010. године износи 1.434.525,00 динара, а бруто 1.982.643,75 динара. Разлика између исплаћене отпремнине и отпремнине обрачунате на основу бруто просечне зараде у РС за месец децембар 2010. године износи 548.118,75 динара, а затезна камата за претходно наведени износ разлике отпремнине за период од 16.06.2011. године до 30.04.2015. године износи 350.959,34 динара. Просечна зарада тужиоца исплаћена за последња три месеца радног односа и то за март, април и мај 2011. године износи 71.549,31 динар бруто. Трећина просечне зараде износи 23.849,77 динара, а четвртина 17.887,33 динара. Отпремнина тужиоца обрачуната у складу са одредбама члана 158. и 159. Закона о раду износи укупно 752.758,33 динара, а затезна камата обрачуната на претходно наведени износ од доспелости исплате отпремнине до 31.01.2016. године износи 557.719,21 динара. У спорном периоду код туженог је био у примени Колективни уговор број 01-8682/1 од 22.09.2010. године чијим чланом 56. је предвиђено да, ако услед технолошких, организационих и економских промена престане потреба за обављањем одређених послова, тужени је дужан да запосленом исплати отпремнину минимално у висини од 100% просечне зараде остварене у привреди РС према последњем обављеном податку републичког органа надлежног за пословне статистике, за сваку годину радног стажа оствареног у јавним, комуналним и другим јавним предузећима чији је оснивач Град Нови Сад и за сваку годину радног стажа оствареног у другом правном лицу чији оснивач није Град Нови Сад у складу са законом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом чл. 8, 104, 105, 186, 189. тачка 9, 158, 159. Закона о раду и члана 56. Колективног уговора туженог од 22.09.2010. године усвојио тужбени захтев. Образложио је да је тужени имао обавезу да одредбе КУ усклади са чињеницом да Републички завод за статистику од 01.01.2011. године не објављује податке о просечној заради у привреди, те да отпремнину тужиоцу обрачуна и исплати не у складу са одредбом члана 56. Колективног уговора туженог (према просечној заради у привреди РС децембра 2010. године), већ према последњем обављеном податку РС о висини просечне бруто зараде у РС у априлу 2011. године.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и применом чл. 158. и 159. Закона о раду у вези чл.56. КУ одбио тужбени захтев. Одлука је заснована на правилном налажењу да је тужени тужиоцу правилно обрачунао отпремнину, у складу са КУ, да тужиоцу припада отпремнина према висини просечне нето, а не бруто зараде, те да му је исплатом износа од 1.434.525,00 динара на име отпремнине (који је обрачунат према члану 56. Колективног уговора) исплаћен већи износ од оног који би му припао да је отпремнина обрачуната према одредбама члана 158. и 159. Закона о раду, у ком случају би износила 752.758,33 динара.

Имајући у виду наведено, нису основани наводи ревизије о погрешно примењеном материјалном праву.

Супротно наводима ревизије, отпремнина у смислу чл. 105. став 3. у вези чл. 158. Закона о раду, не представља зараду, те се иста исплаћује у нето износу.

Суд је имао у виду и остале наводе ревизије али је нашао да исти не утичу на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

На основу изложеног, применом члана 414. став 1.ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић